

17/01/2016

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של מירית וולך שפורסם לראשונה [באתר "סלונה"](#), שהחליטה לשלוח מכתב ישירות לשר הבריאות ליצמן כדי לספר לו על המצב העגום של הרפואה בפריפריה:

"כבוד השר ליצמן שלום וברכה,

בינואר 2015, לפני כשנה, אחד מילדיי עבר אירוע של איבוד הכרה פתאומי ומוזר. בגיל שנתיים ו-11 חודש. לאחר ביקור מייד במיון וביקור אצל רופאת המשפחה במרפאת הכללית שבקיבוץ ארז, הופנינו לבירור נוירולוגי.

אנחנו שייכים למחוז הדרום ולפיכך נשלחה הפניה לסורוקה. מכיוון שהתור התמהמה, קבענו במקומו תור בספטמבר למרפאת המומחים שבע עיניים בנגב ושם הילד ראה נוירולוג, בשעה טובה. הנוירולוג שלח את הילד לבדיקת EEG, לבדיקת ראייה וכן לקרדיולוג. למודי אכזבה מסורוקה, פנינו שוב למרפאת שבע עיניים בנגב ודרך "כללית מושלם" ראינו שם קרדיולוג במחיר סביר.

הקרדיולוג הפנה אותנו לבדיקת הולטר. את בדיקת ה-EEG מבצעים בסורוקה וההפניה נשלחה לשם, את בדיקת ההולטר נאמר לי לבצע בקפלן. בשבוע האחרון הייתי בנושא אחר בסורוקה, אחרי שסיימתי את ענייני פניתי לברר לגבי הבדיקה. שלחו אותי למקום הנכון, מחלקת ילדים, ושם נאמר 'הוא לא מחכה לבדיקה, הוא מחכה לנוירולוג, מחודש ינואר'. להזכירך, הגעתי למחלקת הילדים בחודש דצמבר, רק 12 חודשים של המתנה ועוד אין תור!

גם לבדיקה הסבירו לי שם שאין לי טעם לחכות, זה יקרה אולי בעוד שנתיים... ביטלתי כמובן את ההמתנה הן לנוירולוג והן לבדיקת EEG וניסיתי לברר היכן אוכל לבצע את הבדיקות הדרושות.

פניתי למרפאת שבע עיניים בנגב (על פי מחלקת הילדים בסורוקה – הם מבצעים בדיקת EEG) והתברר לי שאין אפשרות לעשות שם את הבדיקות. פניתי למרפאת סאלד בבאר שבע, המענה שלהם הוכנס

למוקד הארצי של הכללית, לאחר תור מהיר להולטר שהשגתי בתל אביב בעזרת המוקד, עברתי מסכת תלאות לגבי בדיקת EEG בשינה לילד מתחת לגיל 4 (שהרי עברה כבר שנה מאז שהתעלף).

נדרשו לי 5 שיחות, המון זמן המתנה על התור, ובעיקר המון תשובות חסרות הגיון – הופניתי שוב ושוב למרפאת המומחים באשקלון שלא מבצעת את הבדיקה בילדים כ"כ צעירים. הופניתי שוב ושוב למענה של מרפאת סאלד שמפנה בחזרה אוטומטית למוקד הכללית, בניגוד למה שנאמר לי במוקד עצמו. הופניתי למכון מור שמבצעים את הבדיקה בגיל הזה רק בקריות שבצפון הרחוק כאשר אני גרה בעוטף עזה! בשיחה האחרונה נאמר לי שאני יכולה לנסות בשניידר, ובינתיים נקבע לי תור בירושלים, למקרה שלא אצליח להשיג תור בשניידר.

אני חושבת שזה לא ייאמן שבשנת 2016 ילדים בפרפריה הדרומית אמורים לחכות מעל שנה לביקור אצל נירולוג בסורוקה, ומעל שנה לבדיקת EEG בשינה שמסתבר שנעשית בקהילה במקומות מועטים בלבד בארץ (לנסוע לירושלים זו נסיעה של כמעט שעות, לנסוע לשניידר נסיעה של מעל שעה). אני מניחה ומקווה שניתן יהיה לבצע את הבדיקה בברזילי הקרוב אלינו מרחק 20 דקות בלבד, אבל לא בטוח שהכללית תוציא לי לשם טופס התחייבות בכלל.

מעבר לטרטור האישי שעברתי בתחום זה (ואני חייבת להודות שהטרטור מוכר לי מאוד, שניים מילדיי הם פגים ונאלצים לקבל טיפולים פרא-רפואיים ותמיד הדבר כולל סחבת ארוכה של מעל חצי שנה עד לאבחון ועוד כמה חודשים עד התחלת הטיפול בפועל!), מטרידה אותי יותר הסוגיה העקרונית.

אנחנו נמצא את המקום שיבדוק אותנו, אבל אוכלוסיית הפרפריה מכילה גם הורים חזקים פחות, פחות יודעים, פחות מסוגלים כלכלית, פחות מדברים עברית. מה קורה לילד שאיבוד הכרה שכזה הוא אצלו רמז למחלה ומחכה כמה שנים לרופא שיאבחן??? האומנם מדינת ישראל ו/או שירותי בריאות כללית מזניחים עד כדי כך את תושבי המחוז הדרומי? האם לא מגיעים לנו שירותי רפואה כמו שיש במרכז?

אשמח מאוד לשמוע כי דברים עומדים להשתנות, כפי שהיה ראוי שישתנו כבר מזמן.

בברכה

מירית וולך

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידי,

צוות "מכתבים לבריאות"